

DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2020-11-87-23>

УДК 821.161.2

Мізинкіна О.О., Кара А.І.

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ФОЛЬКЛОРНИЙ НАРАТИВ У КОНТЕКСТІ РОМАНУ «ЩОДЕННИК МАВКИ» ДАРИ КОРНИЙ: ДО ПРОБЛЕМИ ТЕКСТ У ТЕКСТІ

Анотація. Дара Корній, активно працюючи в жанрі фентезі, вдало поєднує міфологію і сучасність, вічні теми і проблеми сучасного суспільства. Письменниця досліджує, пропагує, інтерпретує у своїх творах духовне надбання свого народу. Одним із художніх прийомів мисткині є залучення фольклорних текстів в художній світ «Щоденника Мавки». У статті зроблено спробу дослідити функції та значення прислів'їв і приказок, пісень, притч в поетиці роману. Констатується роль фольклорних наративів у висвітленні характерів і ситуацій; тісний зв'язок твору з усною народною творчістю, що демонструє стильову манеру Дари Корній. Пропонується подальше дослідження з точки зору вмонтування літературних текстів у контекст роману.

Ключові слова: текст, роман, прислів'я, приказка, пісня, притча, Дара Корній, герой.

Mizinkina Olena, Kara Alina

Odesa I. I. Mechnikov National University

FOLKLORE NARRATIVE IN THE CONTEXT OF THE NOVEL «MAVKA'S DIARY» BY DARA KORNIY TO THE PROBLEM OF THE TEXT IN THE TEXT

Summary. The formulation of the problem says about experimenting with content and form as a creative method of Dara Korniy. Artistic (14 books) and research (2 books) achievements of the Ukrainian writer gives the opportunity to learn about culture, ideology, ancient beliefs of our ancestors. However, the writer successfully combines mythology and modernity, eternal themes and problems of modern society in her novels. This result is achieved through the reception of the game – with characters, with plot, with traditions. Researchers of Dara Korniy's creativity determine its belonging to the genre of fantasy relevant in the modern literary process. Analysis of publications and researches of the novel «Mavka's Diary» showed that critics paid attention to the mosaic composition, mythopoetics, allusions and reminiscences, the image making in it. Therefore, among the previously unselected problems is the frequent inclusion of various texts in the context of the novel. Among the expressive intertextuality with echoes in domestic and foreign classics, we especially single out folklore narratives. To analyze this problem, a leading historical-comparative method is used, which helped to compare the content of folklore texts with their meanings and functions in the novel «Mavka's Diary». It is emphasized that proverbs and sayings are most noticeable in the artistic world of the novel. They describe the characters, their way of life, inner world, mainly. It is observed that some paremias were used by the writer in their original sound and meaning, some were adapted and endowed with new meaning. Also in the context of the novel two lullabies «sound», which help to reveal the mental state of Magdalena-Mavka. Situations and their material content have been analyzed, where family and household lyric is arising and emphasizing the borderline state of the main character. The situation of choice in a woman's life is also complemented by Chumak songs. The philosophical issues in the novel are emphasized by parables. The parable of the woman and the parable of the seeds both emphasize the role of art in Olexiy-Mamay's life. The protagonist of the novel is artist and parables demonstrate his path to the main vocation. The conclusions state that the novel «Mavka's Diary» continues the literary tradition – a close connection with folklore. Mostly folk narratives help to highlight the temper of the characters and more clearly convey complicated situations. Such texts are partly inserted to the dialogues of the characters, to the inner speech of the protagonists and nominate the chapter of the novel. Prospects of research problems of the text in the context of large prose are seen in the tracking of literary inclusions in the novel «Mavka's Diary», which will demonstrate the stylistic manner of Dara Korniy.

Keywords: text, novel, proverb, saying, song, parable, Dara Korniy, character.

Постановка проблеми. Дара Корній (Мирослава Іванівна Замойська) – сучасна українська письменниця, яка активно експериментує зі змістом і формою у своїх творах. На сьогодні вже відома мисткиня видала 14 художніх книг («Гонимарник» (2010), «Тому, що ти є» (2011), «Зворотний бік світла» (2012), «Зірка для тебе» (2013), «Зворотний бік темряви» (2013), «Зозулята зими» (2014, у співавторстві з Талою Владмировою), «Щоденник Мавки» (2015), «Крила кольору хмар» (2015, у співавторстві з Талою Владмировою), «Петрусь-химородник» (2015), «Зворотний бік сутіні» (2016), «Зворотний бік світів» (2016), «Місячне насіння» (2017), «Сузір'я Дів» (2018), «Місяцівна» (2019)) та дві культурологічні розвідки («Чарівні істоти українського міфу. Духи

природи» (2017), «Чарівні істоти українського міфу. Домашні духи» (2019)), в яких допитливий читач може відстежити історію, культуру, світогляд, правління українського народу. Незважаючи на те, що в своїх творах Дара Корній дуже уважна до деталей, історичних фактів в одному з останніх інтерв'ю наголошує: «пишу художню літературу, це вигадка з історичними елементами на основі української міфології» [8]. Як бачимо, її творчість засвідчує звернення до духовних джерел, витоків менталітету рідної нації. Разом з тим письменниця майстерно поєднує давноминуле із сьогоденням, висвітлює вічні теми і сучасні проблеми суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Художні твори Дари Корній дослідники відно-

сять до жару фентезі, який дає можливість використовувати прийом гри. Вже у перших відгукках [4; 10] відзначалася мозаїчність композиції роману «Щоденник Мавки», де поєднуються притчі, легенди з авторською оповіддю і щоденником головної героїні.

Андрій Гурдуз, досліджуючи міфопоетику роману, доходить висновку про те, що «проекція докорінно зміненої моделі відносин фольклорно-міфологічних істот на стосунки сучасних чоловіка і жінки є основним прийомом міфопоетичного змалювання описуваних у книзі подій» [2, с. 309]. Літературознавець вже тривалий час аналізує творчість Дари Корній, відзначаючи міфічне походження головних героїв, способи кристалізації концептів метапрози письменниці, алюзії і реценції у творах.

На особливостях письма Дари Корній наголосила Олеся Янцелевич [11], виділяючи засоби комічного. Деконструкцію стереотипних етно-образів Мавки та козака Мамає в «Щоденнику Мавки» намагалася довести Таїсія Живиця [3] під час конференції у Запоріжжі.

Розвідки, в яких є спроби з'ясувати специфіку авторського міфічного світу [6] та шляхи реінтерпретації національного міфу про козака-характерника, зокрема, і через інтертекстуальність, у романі «Щоденник Мавки», здійснено авторами цих рядків [7].

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Насамперед у романі про Мавку привертає увагу мистецькі прийоми, що дають можливість реінтерпретувати вірування наших предків на фоні відтворення типових ситуацій у суспільстві ХХІ століття. Серед таких виділяємо багате включення різних текстів у основний текст роману. Окрім відгомонів літературної традиції вітчизняної і зарубіжної класики, твір рясніє вкрапленнями/наративами виразно народного походження.

Формулювання цілей статті. Ставимо за мету проаналізувати фольклорні наративи, що вмонтовані в художній світ «Щоденника Мавки». Саме народні первні покажуть витoki і образів та проблематики роману, і специфіку творчого мислення письменниці.

Виклад основного матеріалу дослідження. У романі «Щоденник Мавки» наявні такі фольклорні тексти як прислів'я, приказки, народні пісні, притчі. Їх Дара Корній залучає до роману, щоб зробити мовлення героїв більш живим, образним. Звернення до етнографічного матеріалу постає засобом характеротворення образів. Більше того, часто саме завдячуючи фольклорному матеріалу відбувається розкриття світогляду героїв твору, їх психологічна характеристика.

Пареміографія. Найбільше в тексті роману «Щоденник Мавки» одного з найменших жанрових різновидів – приказок і прислів'їв. За допомогою них письменниці вдається точніше виразити душевний стан героїв та описати ситуацію, яка склалася в той чи інший момент.

Паремії зустрічаються вже на початку роману. Чоловік Магдалени критикує свою дружину, порівнюючи її з коханкою Антоніною. Роман вважає, що Магді ніколи не стати такою ж успішною і привабливою жінкою, як його коханка Антоніна і для цього він використовує приказку «*Народже-*

ний повзати – літати не зможе» [5, с. 22]. Роман робить висновки про те, що його дружина дуже запустила себе, деградувала як особистість, сидячи вдома з дітьми, і не може чогось досягти в житті.

Використання прислів'їв є характерною відмінністю мовлення художника Олексія та його друга Назара. Другий у розмові з Олексієм вживає такий крилатий вислів для характеристики друга «*Орел, що не ловить мух*» [5, с. 68] – латинське прислів'я яке звучить як «*Aquila non captat muscas*». Так кажуть про велику людину, що не займається дріб'язковими справами. У такий спосіб Назар порівнює свого друга з Григорієм Скворородою, оскільки вони сидять біля пам'ятника філософу. Також можна відзначити у мовленні Назара гніздо фразеологічних одиниць зі стрижневим словом козак, якими він означає риси характеру Олексія («*Козак не боїться ні хмари, ні грому, як вийшов із дому*» [5, с. 69], «*не журиє козаче – нехай твій ворог плаче*» [5, с.69], «*чи так, чи сяк – не пропадеши, бо козак*» [5, с. 69]). Після розлучення чоловіку потрібна була моральна підтримка і Назар як міг підбадьорює товариша.

Назар розповідає про атмосферу яку створювала жінка Олексія у них в квартирі, доводячи відмінність зацікавлень і поглядів на життя у подружжя. Хоча вірний друг уточнює, що «*зі своїм законом у чужий монастир лізти не годиться*» [5, с. 68], проте за спостереженнями, у їх сім'ї ніколи не було все добре. Назар вважає, що йому було настільки некомфортно у друга в гостях, що «*ледве салом не вдавився*» [5, с. 69], «*кусоч у горло не лізе*» [5, с. 69]. Дружина Олексія при першій зустрічі із Назаром поводи́ла себе дещо вороже по відношенню до товариша чоловіка: «*Витріщи́лася твоя Ірка на мене, як лях на козака*» [5, с. 69]. Назар і справді має багато спільного з філософськими поглядами козаків – був неодруженим, невибагливим у побуті, підтримував друзів у біді. Ірина ж протиставляється другу Олексія як особа більш сучасних поглядів, для якої велике значення мають вигоди побуту. Проведена паралель (Ірка – лях, Назар – козак) підкреслює протилежність героїв, якими виступали народи періоду польсько-козацьких війн в історії України.

Олексій по відношенню до себе також використовує паремії, пов'язані з козацтвом («*Не козакувати Миколі, бо не було в нього коня ніколи*» [5, с. 194], «*Ліпше піду на Низ, щоб ніхто голову не гриз*» [5, с. 192]). Під час першої зустрічі з Магдою він дуже хвилюється і щоб заспокоїтись промовляє до себе: «*Терпи козаче! Отаманом будеш!*» [5, с. 187] Це прислів'я вживається в його оригінальному вигляді. Олексій сам іронізує над своєю нерішучістю перед гарною жінкою: «*А козак як орел! Вбачив дівку – зараз вмер*» [5, с. 189]. На виставці своїх картин образ чоловіка справді нагадає козака. Олексій носить національний одяг, має чуб і вуса. Так чоловік змінив свій зовнішній вигляд і внутрішній стан за той час, коли живе сам на хуторі і пише Мамаїв. Художник поступово сам стає на них схожим.

Магда також використовує у своєму мовленні прислів'я. У розмові з Антоніною вона характеризує свого колишнього чоловіка як «*Скільки вовка на прив'язі не тримай, він собакою не стане*» [5, с. 143]. Іван Франко тлумачить це прислів'я наступним чином: «Так само злого, зіпсованого

чоловіка все тягне до злого діла» [1, с. 350]. Паремію героїня використовує, аби довести свою думку про те, що люди не змінюються. Якщо хтось зрадив одного разу, то зрадить і вдруге. За сюжетом Роман таки пішов від Магди до привабливої і молоді коханки, але минув час і він знову почав просити колишню дружину його пробачити і повернутися назад.

В романі використано також прислів'я у назві першої історії зі щоденника Мавки «Про долю, яку конем не об'їдеш» [5, с. 26]. Це змінений варіант паремії «Свою долю й конем не об'їдеш». Прислів'я є назвою української народної казки. За сюжетом казки служивий (солдат) зустрічає на ярмарку діда, який пророкує йому його майбутнє. Чоловікові судилося одружитись із дівчиною, що жила в селі, яке вони проїжджали. Солдатові не сподобалась дівчина і він вирішив її вбити, тим самим змінити свою долю. Але пройшов рік, він знову її зустрів і, не впізнавши, закохався. («Зрозумів служивий, що ця дівчина і є його долею. Згадав солдат старого, сивого діда. Зняв шапку, вдарив нею об землю і вигукнув: – Своєї долі і конем не об'їдеш!» [9, с. 104]). Сюжет історії зі щоденника не схожий на сюжет народної казки. Чоловік, який терпів злидні попросив у Долі щастя і багатства, натомість пожертвував життям свого нащадка. Минув час і борг треба було повертати, тому Доля зайшла за сином вдови, щоб забрати його життя. Мати благала змінити рішення, забрати її життя, але Доля не погодилась. Тоді вдова попросила в Місяця про допомогу, і він погодився тільки за умови, що три дні на місяць хлопчик буде перетворюватись на вовка. Народна казка і казка зі «Щоденника Мавки» повністю відрізняються за сюжетом. В першому випадку кінець казки щасливий, чого не можна сказати про історію зі щоденника. Спільним є лише висновок про те, що змінити долю неможливо.

Пісні. В текст роману вмонтовані родинно-побутові та суспільно-побутові пісні. Зокрема, Магда згадує колискову пісню (забавлянку), коли бачить гойдалку, що зробив її дідусь:

*«Гойда-да-да! Гойда-да-да
 Ішла з поля череда!
 Гойда-да-да!
 Гойда-да-да!
 Я дівчина молода!
 Гойда-да-да!
 Гойда-да-да!
 Добра в коника хода,
 Поводи шовкові,
 Золоті підкови» [5, с. 95].*

Гойдалка на старій груші викликає в героїні приємні спогади про щасливе дитинство і вона може абстрагуватися від проблем. Магдалена гостить в матері в селі, щоб позбутись поганих думок про своє майбутнє після розлучення, відпочити душею: «Привезла свою протовчену душу туди, де вислухають, почують, зрозуміють, приймуть» [5, с. 93]. Гойдалка має символічне значення, бо є зв'язком між небом і землею. А гойдання можна сприймати як ритуал очищення душі, адже Магда приїздить додому саме заради цього: щоб відпустити свої проблеми і почати жити по-новому («Вона сильна, вона зуміє, вона житиме, не скнітиме, не жалітиме себе, а ЖИТИМЕ» [5, с. 96]).

Друга колискова у тексті зустрічається у главі «Звір чи Цар?». Тут за сюжетом Магда відпочиває в Олексія на хуторі. Одного дня вона засинає під сонцем і в неї підвищується температура. Олексій, доглядаючи за коханою жінкою, співає колискову:

*«Люлю, люлю, люлешику
 Зварю тобі кулешику,
 Нагодую, накормлю
 І спаточки положу.
 Коти сірі, коти білі,
 Коти волохаті,
 Не ходіть по хаті,
 Не будіть дитяти» [5, с. 224].*

Як відомо, колискові завжди співали дітям, щоб заспокоїти і приспати їх. У цьому епізоді Олексій ставиться до Магди як до дитини («моя дівчинко хворенька»), якій потрібно багато уваги та любові. Він сам часто називає Магду дитиною («сильна дівчинка із сумними очима», «м'які чорні кучерика сміливого янгола»), а також виступає в ролі батька або її захисника.

Коліскові пісні Дара Корній вводить в ситуацію, коли головна героїня відчуває депресію, складний психологічний стан. Завдяки таким пісням Магда починає відчувати себе більш комфортно і захищеною. Додає гармонію також батьківський дім (місце-сили, де вона народилась і виросла) і хутір Олексія. При чому Магда сама зазначає, що в Олексія вона почуває себе навіть краще ніж дома, бо на хуторі жінка відчуває себе вільною («Тут, знала напевне, ніхто її не чіпати-ме – телефони вимкнені, Львів так далеко, Київ теж. Є тільки чисте небо, степ, велика ріка та Мамай» [5, с. 222]). Коліскові пісні постають рятівними у порубіжній ситуації для головної героїні.

Окрім родинно-побутових в романі також «звучить» і чумацька народна пісня. В ситуації, коли Мамай сидить на березі Дніпра з Мавкою і годує птахів, чоловік згадує пісню:

*«Ой горе тій чайці,
 Чаєцці небозі,
 Що вивела чаєняток
 При битій дорозі.
 Ой ішли чумаки,
 Весело співали,
 І чаєчку ізігнали,
 Чаєнят забрали» [5, с. 239].*

У народі образ чайки є символом осиротілої, самотньої матері. Тому Магда відразу реагує на цю пісню і з осудом дивиться на Олексія, що заспівав цю пісню («Неначе то Олексій тих чаєнят забрав» [5, с. 239]). В цей час у героїні відбувається внутрішня боротьба: Магда ніби робить вибір між особистим щастям та щастям своїх дітей. Жінка може залишитися на хуторі з коханим чоловіком, а може повернутися до своїх дітей. Окрім того, чайки тут символізують свободу, якої так прагне Магда, але вона повертається додому, до своїх дітей.

Нааявний в романі і казковий епос – **притчі**. Під час розмови Олексія з Назаром, перший розповідає притчу про те як Бог створив жінку, вклавши в неї всі позитивні і негативні риси: «Теорець узяв і змішав декілька сонячних променів, ніжську барву світанку, замріяний смуток ночі, красу лебедя та лілеї, лагідний погляд лані, грайливість кішки, граційність метелика, ласкаву по-

смішку, пекучий жар багаття, крихкість льоду, трепет газелі, солодоці меду, легкість пуху, ніжність повітря, силу магніту. Щоб перебити солодкавість, додав холодного мерехтіння зірок, непостійність вітру, сльозливість шмар, боязливість зайченяти, набридливість мухи, упертість лелеки, жадібність акули, підозрілість миші, ревнивість тигриці, хитрість лисиці, підступність оси, кровожерливість п'явки, спокусливість змії, дурман опіуму, безжальність стихії. А тоді виліпив фігуру і вдихнув у неї життя. Так з'явилася жінка» [5, с. 67].

Мораль цієї притчі в останніх реченнях: «Вона – твоя, зроблена тільки для тебе. Бери її такою, якою вона створена і не намагайся її змінити. Блаженствуй з нею все життя і страждай до смерті» [5, с. 62]. Розповівши цю притчу, Олексій намагається пояснити другу, що обрана ним жінка – це його доля до кінця життя. Філософія жінки – незбагненна, бо, ніби-то, її створив Бог, використавши те найкраще, що є в природі. Назар не погоджується і не бажає страждати, адже люди не заради цього одружуються і в такому випадку краще бути самому. Друг нарікає Олексієві, що він обрав дружину своєю Музою, адже ці два поняття на його думку треба відокремлювати. Муза не може бути господаркою і виховувати дітей, бо ця істота «це божественний ідеал, щось нереально-прекрасне, споглядальний образ, на який моляться, якому поклоняються. В музу обов'язково закохуються, якщо пощастить – вона стає неперевершеною коханкою, але не більше. Не прив'яжуй музу до каstrулі, до віника, до пральки, до пелюшок...» [5, с. 68]. Погляди героя на жінку як музу підкреслюють вагомість мистецького начала в його житті, адже Олексій – художник.

Другу притчу згадує також Олексій-Мамай, повертаючись додому з лісу. Ця притча про чоловіка, який «зайшов у крамницю до Бога і зажадав щастя, здоров'я та слави. Господь чемно вислухав прохання і впевнено простягнув йому невеличку дерев'яну скриньку. Чоловік недовірко взяв її, відкрив та ахнув. Бог це помітив та сумно прорік: «Я продаю лишень насіння – усе решта залежить від тебе...» [5, с. 287]. Це насіння символізує зародки того, що є в людині з самого початку життя. А те, чи буде вона їх розвивати, чи – ні, залежить тільки від самої людини. Олексій намагається до будь-якої проблеми підходити мудро і впевнено, не давати незгодам зламати його дух. Побувши наодинці з природою, він надихається і відчуває себе наповненим спокоєм, гармонією («мінімум Буддою» [7, с. 287]). Мистецькі нахили переважають в чоловікові і він натхненно і непреревершено творить картини з Мамаями.

Висновки з даного дослідження і перспективи. Отже, аналіз показав перегук роману з вітчизняною літературною традицією – народною творчістю. Дара Корній активно використовує, вводячи у художній світ твору, паремії, пісні, зразки казкового епосу. Приклади народного світобачення постають актуальними для висвітлення проблем героїв та їх характеротворення. Зринають фольклорні тексти переважно у діалогах персонажів, зрідка – у внутрішньому мовленні героїв, поодинокі – у заголовках глав роману.

Перспективи подальшого дослідження проблеми текст в тексті вбачаємо у відстеженні літературних включень у романі «Щоденник Мавки». Такий підхід засвідчить функції взаємодії різних текстів у великій прозі Дари Корній та продемонструє стильову манеру мисткині.

Список літератури:

1. Галицько-руські народні приповідки [зібрав, упорядкував і пояснив Др. Іван Франко]. Львів : Видавничий центр ЛНУ імені Івана Франка, 2006. Т. 2. 818 с.
2. Гурдуз А. Міфопоетика роману Дари Корній «Щоденник Мавки». *Studia methodological* / зб. наук. праць пам'яті д-ра філол. наук, проф., акад. Академії ВШ України Р. Гром'яка (1937–2014). Тернопіль, 2015. Вип. 40. С. 307–312.
3. Живиця Т. Деконструкція стереотипних етнообразів у романі Дари Корній «Щоденник Мавки». *Українська література в просторі культури і цивілізації* : Всеукраїнська інтернет-конференція студентів, аспірантів і молодих вчених (22-24 лютого 2020 року). URL: http://ukrlit-2017.blogspot.com/2017/02/blog-post_62.html
4. Зінчук І. У полоні Чугайстра. *Друг читача*. 20.01.2015. URL: https://vsiknygy.net.ua/shcho_pochytaty/39961/
5. Корній Дара. Щоденник Мавки : роман. Харків : Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2014. 304 с.
6. Мізінікіна О., Кара А. Інтерпретація образу Чугайстра у романі «Щоденник Мавки» Дари Корній. *Promising scientific researches of Eurasian scholars '2020*. Bulgaria: SWorld & D.A. Tsenov Academy of Economics – Svishtov, 2020. С. 69–74. URL: <https://www.sworld.com.ua/konferbg4/cp-bg-4.pdf>
7. Мізінікіна О. Літературний етнообраз Мамаєва в сучасному романі («Щоденник Мавки» Дари Корній). *Актуальні питання гуманітарних наук* : збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка. Дрогобич, 2020. Вип. 31. Том 2. С. 154–161.
8. Павлечко Наталя. Письменниця Дара Корній: про чорного мага на кладовищі, психлікарню та особисті табу. *Kalushnews.city*. 2019. 16 травня. URL: <https://kalushnews.city/read/people/32292/pismennicya-dara-kornij-pro-chornogo-maga-na-kladovischi-psihiikarnyu-ta-osobisti-tabu>
9. Українські народні казки : Книга 35. Казки Наддніпрянщини. Записав, упорядкував і літературно опрацював М. Зінчук. Чернівці : Букрек, 2011. 520 с.
10. Хвостова О. Збірка таємниць. *Корній Д. Щоденник Мавки* : роман. Харків : Книжковий Клуб «Клуб сімейного дозвілля», 2015. С. 5–6.
11. Янцелевич О.С. Іронія в романі Дари Корній «Щоденник Мавки». *Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету*. Серія : Філологічні науки. 2017. Випуск XIV. С. 163–170.

References:

1. Halytsko-ruski narodni pryypovidky [Galician-Ruthenian folk sayings] (2006). Lviv: Vydavnychiy tsentr LNU imeni Ivana Franka, vol. 2. (in Ukrainian)
2. Hurduz A. (2015). Mifopoetyka romanu Dary Kornii «Shchodennyk Mavky» [Mythopoetics of the novel «Mavka's Diary» by Dara Kornii]. *Studia methodological*, vol. 40, pp. 307–312.

3. Zhyvytsia T. (2020). Dekonstruktivna stereotipnykh etnoobraziv u romani Dary Kornii «Shchodennyk Mavky» [Deconstruction of stereotypical ethnic images in Darya Korniy's novel «Mavka's Diary»]. *Ukrainska literatura v prostori kultury i tsyvilizatsii: Vseukrainska internet-konferentsiia studentiv, aspirantiv i molodykh vchenykh* (Ukraine, Zaporizhzhia, February 22-24, 2020) (eds. Horbach Nataliia), Zaporizhzhia. Available at: http://ukrlit-2017.blogspot.com/2017/02/blog-post_62.html (accessed 25 February 2020).
4. Zinchuk I. (2015). U poloni Chuhaistra [In Chuhaister's captivity]. *Druh chytacha* [Reader's friend] (electronic journal). 20.01.2015. Available at: https://vsiknygy.net.ua/shcho_pochytaty/39961/ (accessed 25 January 2018).
5. Kornii Dara (2014). Shchodennyk Mavky [Mavka's Diary]. Kharkiv: Knyzhkovyi klub «Klub simeinoho dozvillia». (in Ukrainian).
6. Mizinkina O., Kara A. (2020). Interpretatsiia obrazu Chuhaistra u romani «Shchodennyk Mavky» Dary Kornii [Interpretation of Chuhaister's image in the novel «Mavka's Diary» by Dara Korniy]. Proceedings of the *Promising scientific researches of Eurasian scholars '2020* (Bulgaria, Svishtov, May 21-22, 2020) (eds. Shibaev Alexander), Svishtov: SWorld & D.A. Tsenov Academy of Economics, pp. 69–74. Available at: <https://www.sworld.com.ua/konferbg4/cp-bg-4.pdf> (accessed 30 June 2020).
7. Mizinkina O. (2020). Literaturnyi etnoobraz Mamaia v suchasnomu romani («Shchodennyk Mavky» Dary Kornii) [Literary ethnic image of Mamay in the modern novel («Mavka's Diary» by Dara Korniy)]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, vol. 31, no. 2, pp. 154–161.
8. Pavlechko Natalia (2019). Pysmennytsia Dara Kornii: pro chornoho maha na kladovyshchi, psikhikarniu ta osobysti tabu [Writer Dara Korniy: about black magician at the cemetery, mental hospital and personal taboos]. *Kalushnews* (electronic journal), May 16. Available at: <https://kalushnews.city/read/people/32292/pismennicya-dara-kornij-pro-chornogo-maga-na-kladovischi-psihikarnyu-ta-osobisti-tabu> (accessed 25 November 2020).
9. Ukrainski narodni kazky (2011) [Ukrainian folk tales], Knyha 35. Kazky Naddniprianshchyny. Zapysav, uporiadkuvav i literaturno opratsiuvav M. Zinchuk. Chernivtsi: Bukrek. (in Ukrainian)
10. Khvostova O. (2015). Zbirka taiemnyts [A book of secrets]. Kornii D. Shchodennyk Mavky [Mavka's Diary]. Kharkiv: Knyzhkovyi Klub «Klub simeinoho dozvillia», pp. 5–6.
11. Iantsevyych O.S. (2017). Ironiia v romani Dary Kornii «Shchodennyk Mavky» [Irony in the novel «Mavka's Diary» by Dara Korniy]. *Naukovi zapysky Berdianskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu*. Serii: Filolohichni nauky, vol. XIV, pp. 163–170.